

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (първи състав)

8 март 2017 година**

„Обжалване — Държавни помощи — Член 107, параграф 1 ДФЕС — Член 106, параграф 2 ДФЕС — Мярка на датските органи в полза на датския обществен радиотелевизионен оператор TV2/Danmark — Компенсиране на разходите за изпълнение на задълженията за обществена услуга — Решение, с което помощта се обявява за съвместима с вътрешния пазар“

По дело C-660/15 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 декември 2015 г.,

Viasat Broadcasting UK Ltd, установено в Лондон (Обединеното кралство), за което се явяват M. Honoré и S. E. Kalsmose-Hjelmborg, advokater,

жалбоподател,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват L. Grønfeldt, L. Flynn и B. Stromsky, в качеството на представители, със съдебен адрес в Люксембург,

ответник в първоинстанционното производство,

Кралство Дания, за което се явява M. C. Thorning, в качеството на представител, подпомаган от R. Holdgaard, advokat,

TV2/Danmark A/S, установено Оденсе (Дания), за което се явява O. Koktvedgaard, advokat,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (първи състав),

състоящ се от: R. Silva de Lapuerta (докладчик), председател на състава, E. Regan, J.-C. Bonichot, Ал. Арабаджиев и C. G. Fernlund, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

* Език на производството: английски.

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 10 ноември 2016 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Viasat Broadcasting UK Ltd (наричано по-нататък „Viasat“) иска отмяната на решението на Общия съд на Европейския съюз от 24 септември 2015 г., Viasat Broadcasting UK/Комисия (T-125/12, наричано по-нататък „обжалваното решение“, EU:T:2015:687), с което този съд отхвърля жалбата срещу Решение 2011/839/ЕС на Комисията от 20 април 2011 година относно мерките, приведени в действие от Дания (C 2/03) за TV2/Danmark (ОВ L 340, 2011 г., стр. 1, наричано по-нататък „спорното решение“), с което Европейската комисия признава, че различните мерки, приведени в действие от Кралство Дания в полза на TV2/Danmark (наричано по-нататък „TV2“), имат характер на държавна помощ, но решава, че трябва да бъдат разглеждани като съвместими с вътрешния пазар на основание член 106, параграф 2 ДФЕС.

Обстоятелства, предхождащи спора

- 2 В точки 1—17 от обжалваното решение Общият съд прави следния преглед на обстоятелствата, предхождащи спора:
 - „1. Жалбата по настоящото дело има за предмет искане за частична отмяна на [спорното] решение, в частта, в която се констатира, че макар [мерките, приведени в действие от Кралство Дания за TV2,] да представляват държавни помощи, те все пак са съвместими с вътрешния пазар по смисъла на член 106, параграф 2 ДФЕС. Жалбата е подадена от [Viasat] — търговско дружество за разпространение на радио- и телевизионни програми, което осъществява дейност на датския пазар и е пряк конкурент на датското дружество за разпространение на радио- и телевизионни програми TV2/Danmark A/S (наричано по-нататък „TV2 A/S“).
 2. TV2 A/S е създадено, за да замени, със счетоводно и данъчно действие от 1 януари 2003 г., автономното държавно предприятие [TV2], учредено през 1986 г. с Lov № 335 om ændring af lov om radio-og fjernsynsvirksomhed [(Закон от 4 юни 1986 г. за изменение на закона за услугата по разпространение на радио- и телевизионни програми)]. Също както предшественика си TV2, TV2 A/S е втората обществена телевизионна станция в Дания, като първата е Danmarks Radio (наричано по-нататък „DR“).
 3. TV2 A/S, също както TV2 преди това, е натоварено със задача за обществена услуга, състояща се в производство и разпространение на национални и регионални телевизионни програми. Разпространението може да се осъществява по-специално чрез радиооборудване, чрез сателитни или кабелни системи. Датският министър на културата определя правилата относно задълженията за обществена услуга на TV2 A/S и TV2.
 4. Освен обществените радио- и телевизионни оператори, на датския национален телевизионен пазар присъстват и търговски оператори. Става дума по-специално за [Viasat], от една страна, и за обединение, създадено от дружествата SBS TV A/S и SBS Danish Television Ltd (наричано по-нататък „SBS“), от друга страна.

5. TV2 е създадено с помощта на държавен лихвен заем и подобно на DR дейността му трябва да се финансира от приходи от лицензионната такса, плащана от всички телевизионни зрители в Дания. Датският законодател обаче решава, че за разлика от DR, TV2 ще има възможност да получава и приходи от рекламна дейност.
6. В резултат на жалба, подадена на 5 април 2000 г. от дружеството SBS Broadcasting SA/TvDanmark, друг търговски радио- и телевизионен оператор на датския пазар, системата за финансиране на TV2 е анализирана от Комисията на Европейските общности с Решение 2004/217/ЕО от 19 май 2004 година относно мерките, взети от Дания в полза на [TV2] (ОВ L 85, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 54, стр. 24 и поправка в ОВ L 368, 2006 г., стр. 1, наричано по-нататък „решението TV2 I“). Това решение обхваща периода от 1995 г. до 2002 г. и се отнася до следните мерки: средствата, получени от лицензионната такса, прехвърлянията от фондовете, натоварени с финансирането на TV2 (фондовете TV2 и Radiofonden), суми, предоставени ad hoc, освобождаването от корпоративен данък, освобождаването от лихви и от връщане на главницата на заемите, предоставени на TV2 при учредяването му, държавната гаранция за оперативните заеми, както и благоприятните условия за плащане на таксата за използване на честота с национално покритие (наричани по-нататък общо „разглежданите мерки“). Накрая, разследването на Комисията обхваща и предоставеното на TV2 разрешение да излъчва на честоти с локално покритие, както и задължението на всички собственици на общински станции да излъчват програмите, свързани с предоставяната от TV2 обществена услуга, чрез своите съоръжения.
7. След анализа на разглежданите мерки Комисията стига до извода, че те представляват държавни помощи по смисъла на член 87, параграф 1 ЕО (понастоящем член 107, параграф 1 ДФЕС). Този извод на Комисията се основава на преценката, че схемата за финансиране на TV2, чиято цел е да компенсира разходите за предоставяната от него обществена услуга, не отговаря на второто и четвъртото от четирите условия, установени от Съда с решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg [(C-280/00, EU:C:2003:415) (наричани по-нататък „условията Altmark“)].
8. Освен това Комисията решава, че помощите, предоставени от Кралство Дания на TV2 в периода между 1995 г. и 2002 г. под формата на лицензионни такси и други мерки, описани в решение TV2 I, са съвместими с вътрешния пазар в съответствие с член 86, параграф 2 ЕО (понастоящем член 106, параграф 2 ДФЕС), с изключение на сумата от 628,2 милиона датски крони (DKK), която тя квалифицира като свръхкомпенсация (съображение 163 и член 1 от решение TV2 I). Така тя разпорежда на Кралство Дания да събере тази сума заедно с лихвите (член 2 от решението TV2 I) от TV2 A/S, което междувременно заема мястото на TV2 (вж. т. 2 по-горе).
9. Тъй като възстановяването на помощта, предвидено в член 2 от решение TV2 I, води до изпадането на TV2 A/S в несъстоятелност, с писмо от 23 юли 2014 г. Кралство Дания уведомява Комисията за проект за рекапитализация на това дружество. Що се отнася до финансираните от държавата мерки, този проект предвижда, от една страна, увеличение на капитала с 440 милиона датски крони, и от друга страна, конвертиране на държавен заем от 394 милиона датски крони в капитал. С Решение C(2004) 3632 окончателен от 6 октомври 2004 година по преписка в областта на държавните помощи № 313/2004 относно рекапитализацията на [TV2 A/S] (ОВ C 172, 2005 г., стр. 3, наричано по-нататък „решението за рекапитализация“), Комисията стига до извода, че двете мерки, предвидени в полза на TV2 A/S, са „необходими за възстановяването на капитала, от който TV2 [A/S] [е имало] нужда след преобразуването си в акционерно дружество, за да изпълнява задачата си за обществена услуга“ [неофициален превод] (съображение 53 от решението за рекапитализация). Като последица от това Комисията решава, че всеки елемент на държавна

помощ, който би могъл да бъде свързан с предвидената рекапитализация на TV2 A/S, е съвместим с вътрешния пазар в съответствие с член 86, параграф 2 ЕО (съображение 55 от решението за рекапитализация).

10. Срещу решение TV2 I са подадени четири жалби за отмяна, от една страна, от TV2 A/S (дело T-309/04) и от Кралство Дания (дело T-317/04), и от друга страна, от конкурентите на TV2 A/S, а именно от [Viasat] (дело T-329/04) и SBS (дело T-336/04).
11. С решение от 22 октомври 2008 г., TV2/Дания и др./Комисия [(T-309/04, T-317/04, T-329/04 и T-336/04, EU:T:2008:457)], Общият съд отменя решение TV2 I. [В точка 124 от това решение] Общият съд приема, че Комисията основателно е достигнала до извода, че задачата за обществена услуга, поверена на TV2, съответства на определението за услуги по разпространение на радио- и телевизионни програми от общ икономически интерес [...]. Съдът обаче констатира и наличието на редица незаконосъобразности, които опорочават решение TV2 I и които в крайна сметка водят до отмяната му.
12. Така, първо, като анализира въпроса дали мерките, посочени в решение TV2 I, ангажират държавни ресурси, Общият съд констатира, че Комисията не е мотивирала решението си по отношение на отчитането de facto на рекламните приходи за 1995 г. и 1996 г. като държавни ресурси [(решение от 22 октомври 2008 г., TV2/Danmark и др./Комисия, T-309/04, T-317/04, T-329/04 и T-336/04, EU:T:2008:457, т.160—167)]. Второ, Общият съд е констатирал, че анализът на Комисията относно това дали са изпълнени второто и четвъртото условие Altmark не се основава на сериозен анализ на конкретните юридически и икономически условия, с оглед на които е определена сумата от лицензионната такса, която се полага на TV2. Следователно решение TV2 I е опорочено от липсата на мотиви по този въпрос [(решение от 22 октомври 2008 г., TV2/Danmark и др./Комисия, T-309/04, T-317/04, T-329/04 и T-336/04, EU:T:2008:457, т. 224—233)]. Трето, Общият съд е констатирал, че изводите на Комисията относно преценката на съвместимостта на помощта от гледна точка на член 86, параграф 2 ЕО, и по-специално относно наличието на свръхкомпенсация, също са опорочени от липсата на мотиви. Според Общия съд тази липса на мотиви се обяснява с липсата на сериозен анализ по време на разследването на конкретните юридически и икономически условия, въз основа на които е определена сумата от лицензионната такса, която се полага на TV2 [(решение от 22 октомври 2008 г., TV2/Danmark и др./Комисия, T-309/04, T-317/04, T-329/04 и T-336/04, EU:T:2008:457, т. 192 и 197—203)].
13. Решението за рекапитализация е предмет на две жалби за отмяна, подадени от SBS и [Viasat]. С две определения, постановени на 24 септември 2009 г., Общият съд констатира, че предвид отмяната на решение TV2 I и тясната връзка между задължението за възстановяване на помощта, произтичащо от това решение, и мерките, предмет на решението за рекапитализацията, липсва основание за постановяване на съдебно решение по същество по посочените дела [(определения от 24 септември 2009 г., SBS TV и SBS Danish Television/Комисия, T-12/05, непубликувано, EU:T:2009:357, и от 24 септември 2009 г. Viasat Broadcasting UK/Комисия, T-16/05, непубликувано, EU:T:2009:358)].
14. След отмяната на решение TV2 I Комисията преразглежда разглежданите мерки. По този повод тя провежда консултации с Кралство Дания и с TV2 A/S, а също така получава становища от трети лица.
15. Комисията представя резултата от новия анализ на разглежданите мерки в [спорното решение], което е предмет на жалбата по настоящото дело, както и на друга жалба, подадена от TV2 A/S [(дело TV2/Danmark/Комисия, T-674/11, EU:T:2015:684)], по която Общият съд се произнася с решение днес.

16. [Спорното решение] се отнася до мерките, предоставени на TV2 в периода между 1995 г. и 2002 г. В анализа си обаче Комисията взема предвид и мерките за рекапитализация, приети през 2004 г. в резултат на решение TV2 I.
17. В [спорното решение] Комисията запазва позицията си относно квалификацията на разглежданите мерки като държавни помощи по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС в полза на TV2 (съображение 153 от обжалваното решение). На първо място тя приема, че рекламните приходи за 1995 г. и 1996 г. представляват ресурси на държавата (съображение 90 от [спорното решение]), и на второ място, проверявайки наличието на селективно предимство тя заключава, че разглежданите м[е]рки не изпълняват второто и четвъртото условие Altmark (съображение 153 от [спорното решение]). За разлика от това, докато в решение TV2 I Комисията заключава, че сумата от 628,2 милиона датски крони представлява свръхкомпенсация, несъвместима с член 86, параграф 2 ЕО, в [спорното решение] тя приема, че тази сума представлява резерв от собствени средства на TV2 A/S (съображение 233 от [спорното решение]). Следователно в диспозитива на [спорното решение] тя посочва следното:

„Член 1

Мерките, приведени в действие от Дания в полза на [TV2] в периода между 1995 г. и 2002 г. под формата на ресурси от лицензионни такси и другите мерки, разгледани в настоящото решение, са съвместими с вътрешния пазар по смисъла на член 106, параграф 2 [ДФЕС]“.

Производството пред Общия съд и обжалваното съдебно решение

- 3 С жалба, подадена в секретариата на Общия съд на 14 март 2012 г., Viasat иска частична отмяна на спорното решение.
- 4 Viasat счита, че предоставените на TV2 държавни помощи са несъвместими с вътрешния пазар, като изтъква две основания. Първото основание е за грешка при прилагане на правото, допусната от Комисията, която при преценката на съвместимостта на съответните мерки с вътрешния пазар на основание член 106, параграф 2 ДФЕС, не взела предвид второто и четвъртото от условията Altmark. Второто основание е за неизпълнение от Комисията на задължението ѝ за мотивиране, тъй като, без да се мотивира, тази институция приела, че в случая е приложим член 106, параграф 2 ДФЕС, макар да не са били изпълнени второто и четвъртото от условията Altmark.
- 5 В обжалваното решение Общият съд обявява, че липсва основание за произнасяне по жалбата, доколкото с нея се иска отмяната на спорното решение в частта, в която Комисията е приела, че рекламните приходи за 1995 г. и 1996 г., платени на TV2 чрез фонд TV2, представляват държавни помощи и отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- 6 Със своето решение от 24 септември 2015 г., TV2/Danmark/Комисия (T-674/11, EU:T:2015:684), по жалба на TV2 Общият съд отменя спорното решение в частта, в която квалифицира като държавна помощ рекламните приходи, събрани от TV2 през 1995 г. и 1996 г.

Искания на страните

7 Viasat иска от Съда:

- като главно искане, да отмени обжалваното решение в частта, в която отхвърля неговата жалба и спорното решение, както и да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени в производствата пред Общия съд и пред Съда, и
- при условията на евентуалност, да отмени обжалваното решение, да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и да не се произнася по съдебните разноски.

8 Комисията иска от Съда:

- да отхвърли жалбата, и
- да осъди Viasat да заплати съдебните разноски по двете производства.

9 Кралство Дания иска от Съда да отхвърли жалбата.

10 TV2 A/S иска от Съда:

- като главно искане, да отхвърли жалбата,
- при условията на евентуалност, да остави в сила обжалваното решение и спорното решение, и
- да осъди Viasat да понесе съдебните разноски.

По искането за възобновяване на устната фаза на производството

- 11 След като генералният адвокат обяви заключението си, с писмо от 3 януари 2017 г. Viasat поиска от Съда да възобнови устната фаза на производството. В подкрепа на искането си Viasat изтъкна, че в заключението на генералния адвокат се изопачават някои от неговите доводи и са изтъкнати отделни доводи, които не са били обсъдени от страните.
- 12 Следва да се припомни, че съгласно член 83 от Процедурния правилник на Съда последният във всеки един момент, след изслушване на генералния адвокат може да постанови възобновяване на устната фаза на производството по-специално когато счита, че делото не е напълно изяснено, или когато след закриване на тази фаза някоя от страните посочи нов факт от решаващо значение за решението на Съда, или още когато делото трябва да се реши въз основа на довод, който не е бил обсъден от страните или заинтересованите субекти по член 23 от Статута на Съда на Европейския съюз.
- 13 Статутът и Правилникът обаче не предвиждат възможност за заинтересованите страни да представят становища в отговор на представеното от генералния адвокат заключение (вж. решение от 4 септември 2014 г., Vnuk, C-162/13, EU:C:2014:2146, т. 30 и цитираната съдебна практика).
- 14 В това отношение от член 252, втора алинея ДФЕС следва, че ролята на генералния адвокат е да представя публично, при пълна непристрастност и независимост, мотивирани заключения по делата, за които се изисква неговото произнасяне, като Съдът не е обвързан нито от заключенията, нито от техните мотиви. Следователно несъгласието на някоя от страните със

заклучението, каквито и да са разгледаните в него въпроси, само по себе си не е основание за възобновяване на устната фаза на производството (вж. решение от 21 декември 2016 г., Съвет/Front Polisario, C-104/16 P, EU:C:2016:973, т. 60 и 61 и цитираната съдебна практика).

- 15 Така след изслушване на генералния адвокат Съдът счита, че разполага с всички факти и доказателства, необходими за да се произнесе по делото, и че тези факти и доказателства са обсъдени в проведените пред него устни състезания.
- 16 Предвид гореизложените съображения Съдът не счита, че следва да постанови възобновяване на устната фаза на производството.

По жалбата

По първото основание: нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС

Доводи на страните

- 17 С първото си основание Viasat упреква Общия съд, че допуснал грешка при прилагане на правото, когато приел, че в рамките на преценката на Комисията относно пропорционалността на разглежданите мерки предвид изискванията по член 106, параграф 2 ДФЕС — в частност тези, според които, от една страна, прилагането на правилата на Договорите трябва да препятства изпълнението на възложената задача, и от друга страна, изпълнението на тази задача не трябва да засяга развитието на търговията до степен, която е в противоречие с интересите на Европейския съюз — тази институция не била длъжна да взема предвид факта, че мерките не отговарят на второто и четвъртото от условията Altmark. Според тези условия параметрите, въз основа на които е изчислена компенсацията за изпълнението на обществената услуга, трябва да са били установени предварително по обективен и прозрачен начин, и тази компенсация трябва да се определи въз основа на анализ на разходите, които едно типично, добре управлявано предприятие би направило за изпълнението на съответната задача по обществената услуга.
- 18 Според Viasat от формулировката на член 106, параграф 2 ДФЕС е видно, че изискването, според което прилагането на правилата на Договорите, и по-специално правилата на конкуренцията, трябва да препятства изпълнението на задачата, следва да се тълкува в смисъл, че препраща към другите разпоредби на Договора. Ето защо при преценката на съвместимостта на държавните помощи предвид същия член 106, параграф 2 би трябвало преди това да се разгледат тези други разпоредби. При това положение в настоящия случай е следвало да се провери дали някое от условията Altmark препятства изпълнението на възложена на TV2 задача за обществена услуга. Ако е бил разгледан този въпрос, Комисията е щяла да стигне до извода, че приемането в полза на TV2 на мерки, съответстващи на второто и четвъртото от условията Altmark, не би препятствало изпълнението на тази задача.
- 19 Също така, за да се увери, че са спазени изискванията за препятстване на изпълнението на съответната задача и за липса на засягане на развитието на търговията до степен, която би била в противоречие с интереса на Съюза, Комисията е трябвало да поиска от Кралство Дания да докаже, че спазването на второто и четвъртото от условията Altmark би попретило на изпълнението на задачата от общ икономически интерес, възложена на TV2.
- 20 Комисията, Кралство Дания и TV2 A/S считат, че това основание трябва да бъде отхвърлено.

Съображения на Съда

- 21 С първото си основание Viasat поддържа, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато постановил, че в рамките на своята преценка на основание член 106, параграф 2 ДФЕС Комисията не е била длъжна да взема предвид второто и четвъртото от условията Altmark, за да провери дали спазването им би възпрепятствало изпълнението от TV2 на възложената му задача.
- 22 В това отношение следва да се припомни, че за да може дадена национална мярка да бъде квалифицирана като държавна помощ по смисъла на член 107, параграф 1 ДФЕС, първо, трябва да става въпрос за намеса на държавата или чрез ресурси на държавата, второ, тази намеса трябва да е в състояние да засегне търговията между държавите членки, трето, тя трябва да предоставя селективно предимство на своя получател, и четвърто, тя трябва да нарушава или да заплашва да наруши конкуренцията (вж. в този смисъл решение от 2 септември 2010 г., Комисия/Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, т. 39 и цитираната съдебна практика).
- 23 Тъй като тези условия са кумулативни, дадена държавна мярка не може да бъде квалифицирана като държавна помощ, ако едно от тях не е налице. Ако обаче всички посочени условия са изпълнени, тази мярка представлява държавна помощ и следователно, освен когато е предвидено друго в Договорите, тя е несъвместима с вътрешния пазар.
- 24 Що се отнася до третия критерий за квалифициране на дадена мярка като държавна помощ, съгласно постоянната съдебна практика за помощи се считат мерките, които под каквато и да било форма са в състояние пряко или непряко да поставят някои предприятия в по-благоприятно положение или които следва да се считат за икономическо предимство, което предприятието получател не би получило в нормални пазарни условия (вж. по-специално решение от 30 юни 2016 г., Белгия/Комисия, C-270/15, EU:C:2016:489, т. 34).
- 25 Следва обаче да се припомни уточненото от Съда, че доколкото дадена държавна мярка трябва да се счита за компенсация, която представлява насрещна престация за услугите, осъществени от предприятията получатели за изпълнението на задължения за обществени услуги, така че тези предприятия в действителност не получават финансово предимство и следователно посочената мярка не ги поставя в по-благоприятно конкурентно положение спрямо конкурентните предприятия, тази мярка не попада в приложното поле на член 107, параграф 1 ДФЕС (вж. решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg, C-280/00, EU:C:2003:415, т. 87).
- 26 В съответствие с точки 88—93 от решение от 24 юли 2003 г., Altmark Trans и Regierungspräsidium Magdeburg (C-280/00, EU:C:2003:415), за да може такава мярка да не бъде квалифицирана като държавна помощ, трябва да са изпълнени определени условия. Първо, необходимо е предприятието получател действително да е натоварено с изпълнението на задължения за обществени услуги и тези задължения да са ясно определени. Второ, параметрите, въз основа на които се изчислява компенсацията, трябва да са установени предварително по обективен и прозрачен начин. Трето, компенсацията не трябва да превишава необходимото за покриване на всички или на част от разходите, възникнали при изпълнение на задълженията за обществена услуга. Четвърто, необходимото равнище на компенсацията трябва да е определено въз основа на анализ на разходите, които едно типично предприятие, добре управлявано и подходящо оборудвано, за да може да изпълнява необходимите изисквания за обществена услуга, би правило при изпълнението на тези задължения.
- 27 Ако посочените в предходната точка условия не бъдат изпълнени, съответната държавна мярка би предоставяла селективно предимство на получащото я предприятие, и освен това, ако бяха изпълнени другите критерии по член 107, параграф 1 ДФЕС, тази мярка щеше да представлява помощ, по принцип несъвместима с вътрешния пазар.

- 28 Що се отнася до член 106, параграф 2 ДФЕС, тази разпоредаба предвижда, че предприятията, които са натоварени с функцията да оказват услуги от общ икономически интерес, се подчиняват на разпоредбите, съдържащи се в Договорите, и в частност на правилата на конкуренцията, доколкото прилагането на тези правила не пречатства фактически или юридически изпълнението на специфичните задачи, които са им възложени и че развитието на търговията не трябва да се засяга до степен, която би била в противоречие с интересите на Съюза.
- 29 Ето защо, както следва от съдебната практика, самият текст на член 106, параграф 2 ДФЕС показва, че дерогациите от разпоредбите на Договора са допустими само ако са необходими за изпълнението на специфичната задача, която е възложена на предприятие, натоварено с управлението на услуга от общ икономически интерес (вж. в този смисъл решения от 23 октомври 1997 г., Комисия/Франция, C-159/94, EU:C:1997:501, т. 54 и от 28 февруари 2013 г., *Ordem dos Técnicos Oficiais de Contas*, C-1/12, EU:C:2013:127, т. 106).
- 30 В това отношение от практиката на Съда произтича, че не е необходимо да е застрашено финансовото равновесие или икономическата жизнеспособност на предприятието, на което е възложено управлението на услуга от общ икономически интерес. Достатъчно е, при липса на спорните права, да не е възможно изпълнението на възложените на предприятието специфични задачи или запазването на тези права да е необходимо, за да се позволи на техния притежател да осъществи задачите от общ икономически интерес, които са му били възложени при икономически приемливи условия (вж. решение от 15 ноември 2007 г., *International Mail Spain*, C-162/06, EU:C:2007:681, т. 35 и цитираната съдебна практика).
- 31 Когато при определени условия позволява дерогации от общите правила на Договора, член 106, параграф 2 ДФЕС цели да съгласува интереса на държавите членки от използването на определени предприятия, по-специално от публичния сектор, като инструмент на икономическата или данъчната политика с интереса на Съюза от спазване на правилата за конкуренция и запазване на единството на вътрешния пазар (вж. в този смисъл решение от 23 октомври 1997 г., Комисия/Франция, C-159/94, EU:C:1997:501, т. 55).
- 32 Както бе посочено в точка 21 от настоящото решение, Viasat счита, че в рамките на преценката си по член 106, параграф 2 ДФЕС Комисията е била длъжна да провери дали спазването на второто и четвъртото от условията Altmark би възпрепятствало TV2 да изпълнява възложената му задача.
- 33 В това отношение следва да се отбележи, че за да разгледа мярка предвид член 106, параграф 2 ДФЕС, противно на поддържаното от жалбоподателя, Комисията не е била длъжна да провери дали са спазени условията, установени с решението Altmark, и в частност второто и четвъртото условие.
- 34 Както правилно постановява Общият съд в точка 63 от обжалваното решение, проверката дали са спазени установените с тази съдебна практика условия се извършва на предходен етап, с други думи, когато се разглежда въпросът дали съответните мерки трябва да бъдат квалифицирани като държавни помощи. Наистина на този въпрос следва да се отговори, преди евентуално да се провери дали дадена несъвместима помощ е все пак необходима за изпълнението на задачата, възложена на получателя на съответната мярка, предвид член 106, параграф 2 ДФЕС.
- 35 Условията, установени с решение Altmark, обаче не следва повече да се прилагат, когато, след като е констатирана, че дадена мярка трябва да бъде квалифицирана като помощ — по-специално тъй като получило я предприятие не може да издържи проверката, при която се извършва сравнение с типичното предприятие, което е добре управлявано и подходящо

оборудвано, за да може да изпълнява необходимите изисквания за обществена услуга — Комисията проверява дали тази помощ може да бъде обоснована предвид член 106, параграф 2 ДФЕС.

- 36 Тъй като последната разпоредба е уточнена в Протокола (№ 26) относно услугите от общ интерес (ОВ С 83, 2010 г., стр. 308), и освен това, що се отнася до разглежданата в случая област, в Протокола (№ 29) за системата на публичното радиоразпръскване в държавите членки (ОВ С 83, 2010 г., стр. 312), тя не може да бъде тълкувана изолирано, само с оглед на нейния текст, без да се вземат предвид уточненията от тези протоколи.
- 37 Изводът в точка 35 от настоящото решение обаче се подкрепя, както отбелязва генералният адвокат в точка 43 от своето заключение, от текста на Протокол № 29, който гласи, че „разпоредбите на Договорите, не накърняват компетентността на държавите членки да финансират публичното радиоразпръскване, доколкото такова финансиране се предоставя на структурите за радиоразпръскване за изпълнение на мисията за обществена услуга така, както им е възложена, определена и организирана от всяка държава членка и доколкото това финансиране не засяга условията за търговия и конкуренцията в Съюза до степен, която би противоречала на общия интерес, като се държи сметка за това как се изпълнява възложената мисия за тази обществена услуга“.
- 38 Ето защо предвид изложените съображения Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, когато в обжалваното решение приема, че член 106, параграф 2 ДФЕС не изисква от Комисията да вземе предвид второто и четвъртото от условията Altmark, за да реши дали дадена държавна помощ е съвместима с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба.
- 39 При това положение първото основание трябва да се отхвърли по същество.

По второто основание: нарушение на член 296 ДФЕС

Доводи на страните

- 40 С второто си основание Viasat критикува точки 103 и 104 от обжалваното решение с мотива, че Общият съд допуснал грешка при прилагане на правото, когато отхвърлил неговото отменително основание, а именно че в спорното решение Комисията не изпълнила задължението си за мотивиране, произтичащо от член 296 ДФЕС.
- 41 Viasat упреква Общия съд и за липсата на отговор по основанията, повдигнати в първоинстанционната жалба.
- 42 Комисията поддържа, че второто основание е отчасти недопустимо и във всички случаи — неоснователно.

Съображения на Съда

- 43 Според постоянната съдебна практика изискваните от член 296 ДФЕС мотиви трябва да са съобразени с естеството на съответния акт и трябва по ясен и недвусмислен начин да излагат съображенията на институцията, която издава акта, така че да дадат възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, а на компетентната юрисдикция — да упражни своя контрол (решение от 29 септември 2011 г., Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 147 и цитираната съдебна практика).

- 44 В това отношение следва да се отбележи, че в точка 103 от обжалваното решение Общият съд отхвърля основанията за липса на мотиви в спорното решение, като приема, че „мълчанието на Комисията относно ролята на второто и четвъртото условие Altmark при преценката на съвместимостта на разглежданите мерки с вътрешния пазар не се дължи на грешка в разсъжденията на Комисията или на липса на мотиви, опорочаващи [спорното решение], а на факта, че в това решение е приложена различна аналитична рамка от тази, на която отдава предпочитание [Viasat]“.
- 45 Както допуска Viasat, спорното решение щеше да е недостатъчно мотивирано само ако Комисията бе длъжна да приложи аналитичната рамка, която според Viasat следва от член 106, параграф 2 ДФЕС.
- 46 От точка 37 от настоящото решение обаче следва, че член 106, параграф 2 ДФЕС не изисква от Комисията да вземе предвид второто и четвъртото от условията Altmark, за да реши дали дадена държавна помощ е съвместима с вътрешния пазар съгласно тази разпоредба. Следователно Общият съд не допуска грешка при прилагане на правото, когато приема, че спорното решение е достатъчно мотивирано.
- 47 Освен това, както отбелязва генералният адвокат в точка 58 от своето заключение, твърдението за липса на отговор по основанията, повдигнати в първоинстанционната жалба, не е достатъчно развито, че да могат отговор по него да дадат другите страни в производството по обжалване, а Съдът да се произнесе по този въпрос. Ето защо то е недопустимо.
- 48 Поради това второто основание на жалбата трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти по същество.
- 49 От всички изложени съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли изцяло.

По съдебните разноски

- 50 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда, когато жалбата е неоснователна, той се произнася по съдебните разноски. Съгласно член 138, параграф 1 от този правилник, приложим по силата на член 184, параграф 1 от същия към производството по обжалване на съдебните актове на Общия съд, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.
- 51 След като Комисията и TV2 A/S са направили искане за осъждането на Viasat и последното е загубило делото, то следва да бъде осъдено да заплати съдебните им разноски.
- 52 Съгласно член 140, параграф 1 от Процедурния правилник, приложим в производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от същия, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 53 Кралство Дания, като встъпила страна пред Общия съд, понася направените от него съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (първи състав) реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Viasat Broadcasting UK Ltd да заплати съдебните разноски на Европейската комисия и на TV2/Danmark A/S.

3) Кралство Дания понася направените от него съдебни разноси.

Подписи